

întreagă. Dacă Dumnezeu este în permanență prezent, de ce să ne neliștișim? În El trăim și ne mișcăm. În brațele Lui suntem ținuți. Respirăm întru Dumnezeu. Suntem înconjurați de Dumnezeu. Îl simțim pe Dumnezeu. Ne hrănim cu Dumnezeu în Sfintele Taine. Oriunde te întorci, oriunde privești, peste tot este Dumnezeu: în cer, pe pământ, în adâncuri, în pomi și în pietre, în mintea ta, în inima ta. Prin urmare, să te vadă oare Dumnezeu că suferi? Spune-i Lui durerea tale

și vei vedea câtă mângâiere o să ai, vei vedea vindecare nu numai a trupului, ci și a patimilor sufletului. Îmi scrii că nu ai scăpat încă de omul cel vechi. Iar eu îți spun că nici picătură nu ai din omul cel nou, ești în întregime cel vechi. Când va începe noul Adam să ia chip în tine, atunci eu însumi îți voi scrie despre semnele formării omului nou, dacă voi mai fi în viață.

Sursa: **Gheron Iosif**, *Mărturii din viața monahală*, traducător Pr. Prof. Constantin Coman, Editura Bizantină, 2003

PROGRAMUL LITURGIC

Miercuri 1 aprilie	18:00	Denia Canonului Mare • Slujbă oficiată doar cu slujitorii bisericii (preot, cântăreți, paracliseri), transmisiune ÎN DIRECT*
Vineri 3 aprilie	18:00	Denia Acatistului Bunei Vestiri • Slujbă oficiată doar cu slujitorii bisericii (preot, cântăreți, paracliseri), transmisiune ÎN DIRECT*
Sâmbătă 4 aprilie	10:00	Parastas → Pomenirea morților → Slujbă oficiată doar cu slujitorii bisericii
Duminică 5 aprilie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Duminica a 5-a din Post (a Sfintei Cuvioase Maria Egipteanca) • Slujbă oficiată doar cu slujitorii bisericii (preot, cântăreți, paracliseri), transmisiune ÎN DIRECT*

*Transmisiunea **ÎN DIRECT** se face prin intermediul site-ului nostru.

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală

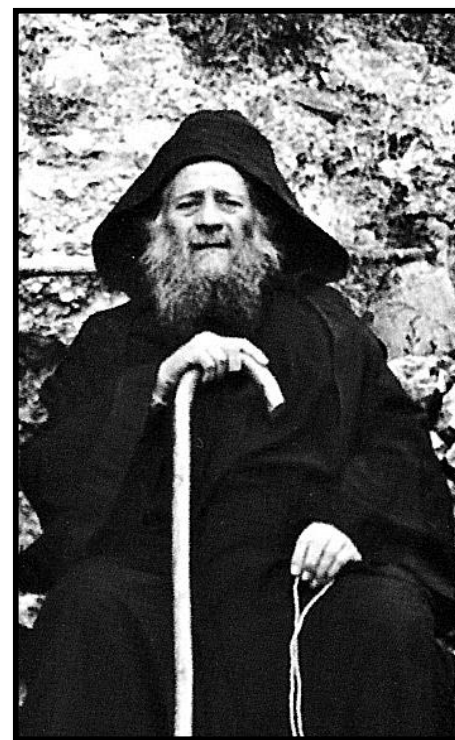
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Fără voia lui Dumnezeu nici nu ne îmbolnăvim, nici nu murim.”

– Sfântul Iosif Isihastul

Nr. 332 / 29 martie 2020

SFÂNTUL
IOSIF ISIHASTUL
(GHERON IOSIF)

1898 – 1959

SFÂNTUL MUNTE ATHOS

CUNOAȘTEREA ȘI CREDINȚA

NU ȘTII OARE CĂ HRISTOS
DEVINE ÎN FIECARE
VINDECAREA ORICĂREI NEVOI ?

Frica de Dumnezeu este începutul înțelepciunii – spune înțeleptul Solomon, și cu el sunt de acord Părinții. Iar eu spun: „Fericit, de trei ori fericit este bărbatul care se teme de Domnul”.

Din această frică dumnezeiască se naște credința în Dumnezeu. Aceasta îl face să creadă din tot sufletul că, dacă el s-a dedicat întru totul lui Dumnezeu, atunci și Dumnezeu va avea grijă de el întru toate. Și în afară de hrană și acoperiș – spre care iarăși Acesta îl determină altă grijă nu are. Ci se supune în toată simplitatea voii Domnului, căruia îi urmează.

Când se va înrădăcina această credință în suflet se va desființa deplin cunoașterea aceea care dă naștere la îndoială în toate și face să

se micșoreze credința, iar uneori face chiar să dispară, întrucât are puterea firii din care se hrănește. Dacă însă va învinge credința, în urma multor încercări, atunci se naște – sau, mai curând, i se dăruiește cunoașterea duhovnicească, care nu stă împotriva credinței, ci cu aripile sale zboară și cercetează adâncurile tainelor. Și vor fi acestea două, credința și cunoașterea, cunoașterea și credința, surori nedespărțite.

Să cercetăm noi, cei care ne-am dedicat lui Dumnezeu, dacă este credință cea care ne stăpânește, sau este cunoaștere. Dacă lași totul în seama lui Dumnezeu, ai înțeles ce anume este credința, și vei afla fără îndoială ajutor la Acesta. Atunci, de mii de ori dacă vei fi încercat și ispitit de Satana, pentru a-ți lua credința, tu să preferi de mii de ori să mori decât să dai ascultare cunoașterii. Astfel ți se va deschide poarta tainelor. Și te vei minuna înțelegând că mai înainte erai legat cu lanțurile cunoașterii, iar acum zbori cu aripi dumnezeiești deasupra pământului. Și respiri alt aer, al libertății, de care ceilalți sunt lipsiți. Iar dacă vezi cunoașterea că te stăpânește și te pierzi la cel mai mic pericol și deznădăjduiești, atunci să știi că nu ai încă credință, că nu ai încă nădejde deplină în

Dumnezeu, care poate să te scape de orice rău. Îngrijește-te să te îndrepți ca să nu fii lipsit de un astfel de lucru bun.

[...]

Dacă toți suntem frați, suflare a lui Dumnezeu, suflare dumnezeiască, și Dătătorul de viață Părintele nostru este întru noi, toate faptele noastre, mișcările, gesturile sunt judecate de ochiul Lui. Și înainte de a te mișca tu, înainte de a gândi tu ceva bun sau rău, această suflare, sufletul ca insuflare a lui Dumnezeu, îl anunță pe Dumnezeu. A văzut, anticipând, ce vei face, și abia după aceea tu vei face mișcarea sufletului sau a trupului.

Acum ia aminte la spusele profetului: „*Am văzut pe Domnul meu înaintea pururea*”. Ochii sufletului tău sunt oare totdeauna deschiși, sau crezi că, deoarece nu-L vezi tu aproape pe Dumnezeu, nu te vede nici Acela? Sau crezi că poți face ceva pe ascuns de Dumnezeu, întrucât mintea ta este închisă? Acela Se întristează și Se face că nu vede, însă te vede, îți reproșează puținătatea credinței și întunecimea minții.

Nu știi oare că Hristos devine în fiecare vindecarea oricărei nevoi? Adică hrana duhului, apa celui însetat, sănătate celui bolnav, îmbrăcăminte celui gol, voce celor

care cântă, cercetare celui care se roagă, tuturor toate spre mântuire.

Crede, fiule, în toate câte pătimim, în toate Hristos este cel mai bun doctor al sufletului și al trupului. Este suficient numai să te lepezi deplin de tine însuși, să ai credință desăvârșită și dăruire fără nici o ezitare. Dacă dulcele Iisus este atât de bun, milostiv, de ce să deznădăjduiești? Noi îi cerem atât de puțin, iar Acesta ne dă atât de mult! O rază de lumină numai dacă cerem, Acesta ne dăruiește Lumina întreagă, Adevărul, Iubirea. Smerește-te și orice nădejde a ta să o ai în Acesta. Crede-mă că spun adevărul: de când am devenit monah, ori de câte ori m-am îmbolnăvit nu m-am îngrijit în nici un fel de mine. Nici n-am lăsat pe cineva să se îngrijească de sănătatea mea trupească, ci toată nădejdea mea mi-am pus-o în Doctorul cel fără de plată. Și cât de mult am fost încercat la început! Tot spatele meu până jos se umpluse de bube cât lămâia. Mă luptam cu patimă, fără să-mi schimb nici cămașa de piele, nici haina. Mi-am pus în spate un rucsac și am dat ocol întregului Munte Sfânt. Toate acele bube s-au spart singure și supurau până la picioare. Și nu m-am schimbat, cum am spus, luptându-mă din răputeri și îndurând totul. Cămașa mea de

piele se îmbibase de materia care curgea. În găurile rănilor puteai introduce degetul. Și nu am pățit nimic. Până astăzi, orice boală vine asupra mea o primesc cu multă bucurie și cu speranța că-mi poate aduce somnul cel veșnic, să mă aflu alături de Domnul meu Iisus Hristos. Dar nu a venit încă ceasul. Va veni însă curând. Moartea, care pentru mulți este un lucru mare și înfricoșător, pentru mine este odihnă, este un lucru dulce care va pune capăt necazurilor lumii. Și o aștept clipă de clipă. Este mare moartea, cu adevărat. Dar mare este și lupta de a ridica toate sarcinile lumii de astăzi, când toți cer de la celălalt să împlinească toate poruncile.

Acestea sunt timpurile noastre. De aceea, se cere multă răbdare până ne vom da sufletul rămânând drepti. Ai curaj și păstrează-ți sufletul, indiferent ce ți s-ar întâmpla. Pentru acestea și pentru toate celelalte am devenit ca un cadavru și îl rog pe Dumnezeu să mă ia ca să mă liniștesc. Cer dragostei voastre să vă rugați pentru mine, pentru că am multe suflete care caută la mine ajutor. Și credeți-mă că pentru fiecare suflet care primește ajutor de la mine sunt încercat și eu cu lupta pe care o are acela. Iarăși vă scriu să nu vă temeți de boli, chiar dacă le veți purta viața